

Vg
6403

Qk. 25, 6

Vg
6403

Jo. Majoris
Parentalia anniversaria Ph. Melanthonis.
1569
c. effigie.

VII 0. (21)

Handwritten notes and fragments, including the word "Hyer" visible at the bottom right.



Q. K. 25,

Kat. I, 276.

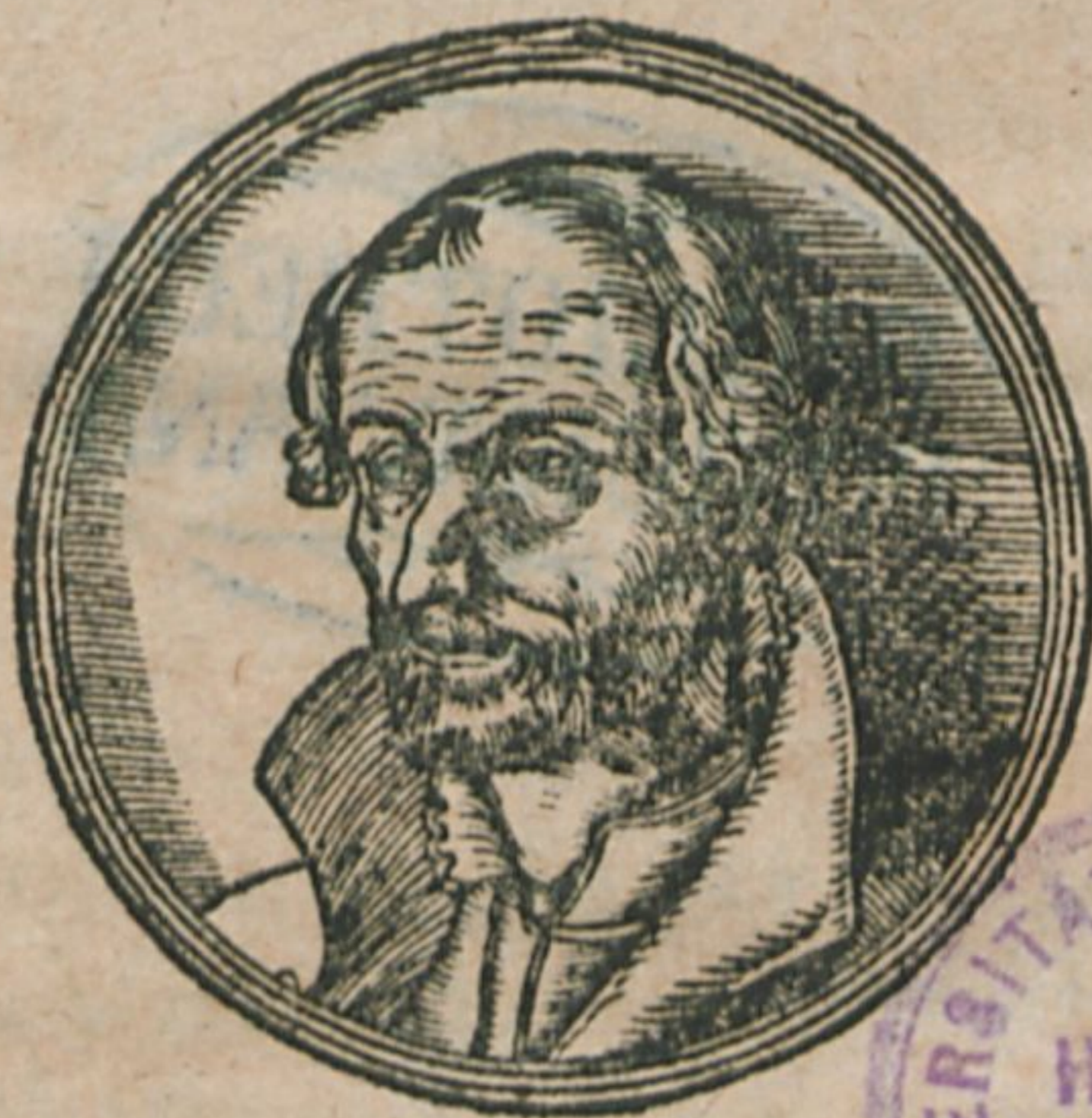
1779
K. K. 25

†

PARENTALIA
ANNIVERSARIA, NO.
NUM FACTA, VIRO DE ECCLE.
sia Dei uiuentis, & humano genere optimè
merito, D. PHILIPPO ME.
LANTHONI, &c.

A

IOHANNEM MAIORE IOACHIM
mo Doctore Theologiae.



ANNO 1569.



42

3415

TAR EN T ALIA
N VINI ERST JA NO
V M PACTA VIRO DE SCILE
ET De munois & jnnoo teneo conno
HONOR. D. PHILIPPO ME
FAR THONIA
A
JOHANNES MAIOR F. IOACHIM
et Doctore Theologia



54



PARENTALIA.

O Qui res hominū Rex Christe, hominumq; Sacera
Æternis regis imperijs, & numine seruas, (dos,
Esto bonus, nunc tempus adest: Te nanq; gerentem
Contra Erebi portas bellum, implacabile bellum
A mundi genitali æuo, Dominumq;, Ducemq;
Exigui coetus, sed quem tamen agmine facto
Hostes innumeri tot circum insultibus urgent,
Te te Christe tui Flatus iam tela capeffens
In partem, auxiliumq; uoco: Da uincere causam,
Et decus alme tuum, magnis quod motibus, ac ui
Sacilegum, ignotum genus, ex Acheronte remissum,
Viperea illuies, tua pulcra examina Flaci,
Oppugnant, Furijs agitata, & numine læuo:
Da scelerum artificem ueris confundere dictis,
Atq; aperire nefas, toti q; exponere mundo
Confectum inuicta Verbi uirtute, metuq;
Vibratae lucis causaq;, animoq; cadentem,
Hic tibi miles ero, diuinaq; scripta PHILIPPI,
Cuius uita prius, Venerisq; micantior astro
Virtus, iusticiaq; labor, candorq;, fidelq;
Aureaq; in primis doctæ moderatio linguæ, (cto
Hic mihi carmen erant: Sed enim nunc carmine san
Dicta Philippe tua, & Christum spirantia Scripta,
Aurea, Barbarici defendam à crimine Flaci,
Quem tabe Eumenidū maledicta Calumnia pascit,
Et periura manus fanda, atq; infanda papyro

A ij

Aspero

Aspergit, quicquid confusæ mentis inhalat
Spiritus, & Typhon. Ventosa uolumina cudit
Plena nigri salis, & Stygio redolentia felle,
Turgida præstigijs, fumis, caligine, bullis,
Autolyçi furtis, tricis, erroribus, umbris,
Barbarie, cœno, fucò, ferrugine, fraude,
Latratu Therſitis, & horrifono ululatu,
Spurcitie, foetore, fimo, liuore, ueneno,
Tabe Lycambæa, prauis adfectibus, armis,
Marrana de gente nothum quibus instruit armis
In nostrum genus, has terras, stirpemq̃ futuram,
Doctrinamq̃ DEI, Quo solo uindice neruo
Pax stetit, atq̃ impunè Duces mansere quieti
Consensu tali, & forma pietatis eadem,
Hæc pax, ægra domi magna iam parte uacillat:
Pro ratione furor, bellum pro pace, simulas
Pro candore, Fides nusquam amplius integra terris,
Nec bellum, sed seditio est, Ceu cætera nusquam
Bella forent, Nulli pro libertate, Fideq̃
Sæuitia ALBANI Belgis morerentur in oris.
Hos fructus tua Erynnis, & execranda reliquit
Scribendi Cacœthes, & auri infanda cupido,
Qualis bruchus edax, uariataq̃ pelle figuris
Erucae illuuiës, & stridula turba cicadæ
Ex Cuculi sputo liquidas generantur in auras,
Et de Cerbereis aconita nocentia spumis.
NAM furiale malum quorū est sub mente receptum,
Omnes per mortes animas demittit Auerno,
O do

O dolor, ô nostri factum miserabile seclî,
Vnum impunè uirum capere, & peruertere mentes
Tot Procerum, & uulgi, Ceu succis impia Circe
Transtulit in Porcos comites sapientis Vlyssis.
Si bellare paras, & uerè patria cordi
Relligio est, ut magna uolant, & inania semper
Dicta tibi, Haud longè quærenda inimica uirum uis,
Sunt tibi, scita Patris Latij, sunt impia sacra,
Sunt hostes, Quòd si facer est furor, & tibi Mauors
Tantus in ore sedet, facito, atq; hos aspice contra,
Aggredere, & sceleratã animam Latio eripe Papæ,
Nos sinito, & sanctam factis ne disijce pacem.
Cur non quæ colitur Christi pro numine crustæ
Maiestatem adimis, Qua stante in honore deorum
Stabit honos Papæ, stabit uiolentia, & omnis
Errorum fomes: Si nescis, illa malorum est
Sola seges, sola illa caput, quòd cassa geruntur
Prælia cum Turcis, nec amat uictoria nostros.
Illa pijs animis solatia uera, Tibiq;
Christe tuum in sese prædatrix uertit honorem.
At tu monstra Deum hæc, indicta, intacta relinquis,
His animam inspiras, His tu socia agmina iungis
In speciem diuersus, at unus sensibus iisdem.
Per te, per qui te stimulis niger excitat ales
Hostibus est aditus datus, & uia lata nocendi.
Nam cum concilium Fidei de rebus haberent,
Et spes consensus fieret iam tempore capto,
Nec nostri tanto cessarent cardine rerum

Vti fortunā, Sed enim diffidere caussae
Inciperent, Verbi manifesto lumine uicti
Sacrilegi proceres, Prō irreparabile damnum,
Tu Furia in medium ueniens, Victoribus obstas,
Et neruum incidens diuinum opus omne resoluis,
Intestina nouans de lanis bella caprinis,
Atq; inter fratres uerbis odia aspra mouebas:
Per Te tot periēre bona interrupta, Solutum
Per Te concilium, Per Te instrumenta parantur
Excidio nostrae Fidei, qua sydera adimus,
Et patriam hanc prodis, libertatemq; parentum.

Respice ad hoc, Ego te, nisi lucem ferre recusas
Ceu Cacum ex antris, producam ad lumina Solis,
Te Tibi commonstrans, Vt qui sis alter ab illo,
Infensus Christo Latij qui praesidet aruis.

Hinc igitur primos aditus, exordia prima
Instituam, Vos haec audite o mentibus æquis.

EVENTURA canens grauium spectacula rerum
Codicis occulti scriptor, dum uera figuris
Occulit, Haec nobis fatorum arcana reliquit:
Agmina bina uirum, caput exertura, suosq;
Mentitura choros coetum, & commercia Christi.

Horū quod prius est, haud Christi coetus, & haec
Sed Lupa turpis erit, quae iura iniuria condens (res,
Pestis erit Christi gregibus, spargetq; rapaces
Caede manus: sed & ampla, potens tamē, aemula Dis
Diues opum, diues collectae gentis, & auri, (uis,
Qua cum Terrarum domini, quicq; optima terrae

Arua

Auria tenent, blandè data inibunt foedera, & hausto,
Ora mero tinguent, quod ei Venus impia turpi
Contulit ex quaestu: Sed & auri multa talenta
Conquirent passim, conducti extrudere merces
Incestæ, & turpi pollutæ crimine mortis. (lorum
Sed chorus ist Lupæ latebra est immunda ma
Spirituum, qui triste sacrum sine numine Christi
Exercent aris, nec Christo digna loquuntur:
Atq; ideò uox ipsa Dei demissa per auras
Excidit, O properate fugam, atq; excedite ab illa,
Nulli fas populo sceleratum insistere templum.
Illud atrox, plenumq; ausis furialibus agmen,
Per simulacra Feræ septem capita alta ferentis
Gentibus ostensum est, Quæ diro immanis hiatu
Magna ignominia Patrem, natumq; cœuum
Ætherei Patris afficiet, nec digna relatu
Congeret in cœlum conuicia, & aspera dictu,
Bella pio importans generi, Cui plurima terris
Turba tamē, genibus minor, atq; accliuus humi gens
Vota dabit, positis figens donaria templis:
Sed non nominibus locus his in codice Vitæ est.

ALTE R ab hoc porrò cœtus se protinus offert
Alterius per signa Feræ, Quam numine plenus
Prædixit Vates terris consurgere in altum
Mole sua erectam, cui circum tempora, & aures
Stat geminum cornu, tegit illam lana, quod Agni
Instar habet, si non sua uox alia esset ab Agno,
Tristè sonans, crudi uoces imitata Draconis.

Hic

Hic labor, hic prudentis opus, ne lumine captus
Quisq̄, ex his monstris aliquod prece pronus adoret,
Nec generis signum accipiat, morémue sacrorum.

Nanq̄ utriusq̄ Feræ simulacrū, & prouida imago
Magna repræsentant examina, magna uirorum
Agmina, & ingentem numerū, densamq̄ coronam,
Conuentusq̄ hominū, Sacrorum ex more cōactos,
Quorum uterq̄ cupit censerī, & nomine dici
Concio uera Dei, Quamuis ea subdola recti
Imponat multis species, & lumina fallat:
Ceu duplici insertus uitro cruor ille Draconis
Suauè rubens, rutilam mentitur imagine gemmam,
Nec fit gemma tamen, sed inanis, & æmula forma,
Grataq̄ fraus oculis, & amica, at falsa uoluptas.

Quòd nisi quis generisue nota, signoue Ferarum
Insignitus erit, sacrisq̄ indusserit iisdem:
Continuò instabunt odijs, & crimine ficto
Lethum intentabunt furijs immitibus acti:

Et chorus iste uirūm ulterior, formāq̄, habitūq̄,
Cornuaq̄ ostentans Agni, Exemplaria sancta
Scilicet, & Verbi speciem, & cœlestia scripta,
Signorumq̄ usus in sacris rebus agendis
Venditat ad populos, & solo nomine gaudet,
Sed non ipsa subest Agni natura, nec ipsas
Res tenet, aut Agni uocem exprimit ille loquendo,
Sed blasphema loquela, sed atri lingua Draconis
Sibilat in labris, & uibrat ab ore uenenum,
Sæuit cæde, Feræq̄ imitatur facta prioris,

Spargens

Spargens toxica dira, & non innoxia uerba,
Externa specie dispar, par rebus, & ausis,
Falsa Dei uerbis affingens sensa loquendo,
Pectore, & ore Draco, saltem ipsis pellibus Agnus,
Aspice, Qui coetus hodiè, Qui, quaeso, manipuli
Fundamenta tenent eadem cum Præsule Romæ
Assertore Dei quem dicunt uoce Maozim:
Quis numen Cereale Papæ stabilire uidetur,
Et paribus firmat telis, ac addit honorem,
Contra omnem Fidei rationem, & signa sacrorum:
Qui nam abiurati rursus se in castra receptant
Romani Antiochi, Christum auersantis acerba
Inuidia, & Verbo contraria sensa sonantis: (mens,
Qui: Nisi fex hominum quædam impurissima, & a
Plena odijs, rixæ cupida, & candoris egena,
Cassa Deo, flatuq; tumens, inimica quietis,
Seditione potens, naturæq; error, & ingens
Prodigium, populi, atq; ducum communis Erynnis,
Ignoto coniuncta uiro, socia agmina Flacii,
Flectere qui superos nequiens, Acheronta mouebat,
Doctrinæq; nouum genus eructabat, & illud
Tàm benè compositum, & multo sudore refectum,
Tàm planum, & sanum, tàm spinis omnibus expers,
Conuellebat atrox, & Fur subducere mella
Venturæ soboli, sua sputa reponere certat,
Lucem subtrahere, & furuas inferre tenebras,
Mandere Curruæ sobolem, nothaq; oua cacare,
SE D quibus in causis, quibus auxiliaribus armis
Nos feriunt, Papam firmant? aduerte, docebo:

B

CVM

Cum doctrina Dei tractata sine ordine, multis
Sparsa uoluminibus toti increbrescere mundo
Auspicijs Luthere tuis, operaq; fideli
Ceperat, Et tenebras uerbi fulgore fugasset:
Paruus homo, & consors operæ cum uate Lutero
Dispersumq;, uagumq; & nulla lege reuinctum
Relligionis opus, succincto tramite in orbem
(Ut nucis exiguo qui tegmine clausit Homerum,)
Digessit, captu facile, ornamenta recidens
Ambitiosa, parum claris dans lumen apertum.
Is præcepta Patrum, & uatum monumenta piorum
Arguta repetit forma, & fastigia rerum (strat
Summa sequens, nexus, & consona fœdera mon-
Cum ueterum dictis, ubi nondum irreperat Orbi
Barbaries immunda Papæ, nec inania sacra
Prostarent aris passim, in quæstuq; sederent.
Hic Labyrinthæis è flexibus eruit Artes,
Doctrinamq; piam spinis, nodisq; Sophorum
Implicitam, expediit rursus, atq; eduxit in auras,
Ut uinctam Andromedam soluit uictoria Persei.
Tum quantum, & quoties decepti errore recedant
A Fidei ratione uagi, docet omine claro,
Acribus & dictis Christi pro numine certans
Nata recens, & ficta olim portenta refellit.

Sunt acies geminæ, duplexq; est ordo uirorum
Qui Christum insequitur dictis: Petit alter honorem
Numinis, & uerbis naturam oppugnat amaris,
Et uerum cum patre Deum, de numine numen,
Naturaq; patris genitum abnuît impia lingua,

Ceu

Ceu recutita cohors, Quiq̄ ilia fœda profudit
Arius, inq̄ tribus plures distincta propago,
Seu uetus, aut nostris quæ deinde repullulat annis
Ex Stygio reuocata lacu, quorum ædere nomen
Relligio est, animusq̄ horum meminisse refugit.

ALTE R ab aduerso chorus, omnē auertit honorē,
Omne decus, Christi meritorum, & munera tanta
Sanguine parta suo, cæca caligine tendit
Obruere, & famam prædari ingentibus ausis,
Quòdq̄ Patris dicto parens, Legem implet agendo,
Et tot acerba ferens letho occubat, èq̄ sepulcro
In lucem reuocatus adest, Hæc munera, & omnem
Tantum decorū famam extenuantq̄, premuntq̄,
Hanc uertunt in facta hominum, hæc iniussa q̄ tol-
Supra iussa Dei, super & præcepta Tonantis, (lunt
Seq̄ reos uoti faciunt, uitamq̄ sequuntur
Expertem tædæ, sacrisc̄ operantur iniquis,
Doctrinam temerant quæ portus & aura salutis
Exponit Christi benefacta, Premuntq̄ tenebris
Diuinæ Legis rationem, aduersaq̄ sensa
Pelagij de more ferunt, quòd nostra facultas
Ex sese ualeat præcepta facessere Legis
Quantum mensuræ satis, & quantum exigit ordo,
Sed neq̄ de uenia, nec quæ sint tædia culpæ,
Nec de labe animi, nec quæ fiducia Christi,
Nec benè de signis sacris sententia constat,
Ergo supersticio ritus imponit inanes,
Atq̄ nouum designat iter sine sanguine Christi
Ad superos, nouus Antiochus, Romanus Asylas.

B ij HUNG

H VNC contra opposuit forti se corde Melanthon,
Errores retegens, & Verbi fulmine ab aris
Deiecit simulacra Deum, dictisque refellit
Infandos sacrorum usus, firmisque, pijsque
Scripturae indicijs elisit inania scita.

H AEC tam composita, & studio repetita fideli
Sancta, tenax doctrina Patrum, Vatumque priorum,
Repperit aduersos tamen, & qui inducere contra
In theatrum auderent aliena, incondita, praua. (longo

Dux gregis est Flacius, Quem circum examine
Excipiunt, sacer ordo uirum, stipantque rudentem
Cognatae pecudes humana uoce locutae,
Haud odio, uelut ante, uiri, quem saepe timoris
Arguerant, sanctae suadentem commoda pacis,
Verum aduersa uiri Doctrinae tela ferentes,
Quam liquidis Vatum, patrumque è fontibus hausit,
Et λόγος arcana Patris de mente reclusit,
Huius fundamenta parant conuellere frustra
Argutis nugis, ut concita machina quondam
Ingruit in muros, & saxa crepantia uulsit,
Vni animis olim, & socialia membra sacrorum,
Nunc profugi, atque hostes penitus uerique, bonique,
Nunc abiurantes uerum, ac diuersa professi.

TE Patris omnipotens, & inenarrabile VERBUM
Haudquaquam esse DEI NATVM clamoribus urgent,
Nec te Nate Dei dici cognomine VERBUM.

Expeditam, quo fonte malus furor ille resultet:
Nempe Dei VERBO cum tantum ascribit honorem,
Totque potestates, maiestatemque uerendam,

Vimque

Vimq̄, facultatemq̄, & ius, & dona salutis,
Littera coelestis: Mox ipsi pectore læuo
Esse putant ipsam scripturam, & condita uerba
Hoc ipsum, de quo saltem sermone ferebat.

Littera, ceu testis uerax, & Numinis index. (Arrij)

Nanq̄ malū hoc inde est, Quòd cum cōfortibus
Quorū equidem in multas species se distrahit error,
Ipsū, atq̄ omnipotens, unū, & quod sorte sua stat,
Naturale Dei **VERBUM**, quod Patre resultans
Spiritus, & uita est, & quod Deus ipse uocatur,
Nondum animis nouēre suis, nec lumine recto:
Cum tamē id uerbū quod sacro in codice scriptū est,
Respiciat tantū Patris hoc uenerabile **VERBUM**,
De quo multa modis multis testatur ad aures,
VERBUM, quod fragilis sum sit sibi uiscera carnis.

Est etiam illa frequens Iudææ insania gentis
Scriptis uelle notis magicum conferre uigorem,
Vimq̄, potestatemq̄ Dei, Cū sensibus orba,
Et uita careant: Sed enim ratione sinistra
Ex his litterulis æternæ munera uitæ
Promanare putant. Sed & ultrà uoce feruntur,
Quòd cœlo ueniat nobiscum in uerba per illas
Ipse Deus, mentesq̄ Deum exaudire loquentem
Edita Scripturæ capiunt cum uerba per aures.

Ergo illa ratione Deus per mutua dictis
Iudææ ingreditur genti, cum fortè Cauernis
Conuentus egēre suis, & inania uerba,
Et sine mente sonos ipsi retulēre magistri:
Quod procul à uera longè ratione repulsum est.

B in

Hoc

Hoc ex fonte tamen Flacii deducitur error:
Abnegat iste Scolam diuini Numinis illam
Quod caros natos proprii cum Flaminis arte
Edocet; Auditusq; animo interiore receptos
In Fidei affectu ueræ: Summiq; Parentis
Propensum numen patefactum sensibus imis
Abnuit, Ignarus quo nunc quoq; more, modoq;
Audiat ipsa Deum credentum turba per orbem,
Et quo more Deus sermone utatur ad illam.
Nam quia subsistens patris, & sine origine Verbum
Nondum animo nouit, nondum quoq; nosse necesse
Quo medio pater omnipotens in uerba uenire (est
Sueuerit humanæ menti, & mortalibus agris.

Prætereà externis medijs, rebusq; creatis
Alligat ipse Deum, cum sit liberrimus actor.
Sic etenim Solymæ firmatur opinio gentis
Quæ ligat externis cœlestia numina rebus.
His etiam dictis palantia pectora uulgi,
A Christo auertens ad sola elementa reducit.
Sic honor, & summi libertas summa Tonantis,
Et uis omnipotens, Si stat sententia Flacii,
Adficitur probro, Veluti scola Stoica quondam
Alligat ad causas numen cœleste secundas.

Deinde Palestinæ gentis de more profatur
Haud nostri generis, nec nostri Flacius ortus,
Vnica quòd saltem diuini Numinis extet
Iusticia, in geminis olim patefacta tabellis:
Cum te Nate Dei uiuentem in pectore nostro
Iusticiam Pater esse dedit, Opiferq; uocaris

Quod

Quod meritum nobis, simul & tua numina donas.

Sentit item, externam Scripturam in codice sacro
Esse Dei Verbum proprium, uiuum illud, & unum;
His te Christe Deus, Verbum sociabile carni,
Obscurat, penitusq; tibi decus eripit omne.

Adde quod & Samij blasphema inuenta reducēs
Contendit dictis, quòd sancto in codice **V E R B V M**,
Significet propriè uerbum uocale, sonumq;
Externum quendam, Non illud originis expers,
Patre Deo natum, per quod Pater omnia finxit.
Sic neq; persuasum sibi habet, quòd Patris imago,
Quòd sis Christe Deus, similisue per omnia Patri.

Nam uelut abnuerat Samij sententia Christum,
Esse Dei **V E R B V M** natura, numine, honore,
Quamuis falsus erat quòd uerbo & uoce peregit
Cuncta sua Genitor, cum mutua dicta dedisset
Vatibus & proauis: Tamen illud deinde fuisse
Quoddam aliud uerbū, quàm uiuax illud, & Ipsum
Per quod cuncta Deus liquidas produxit in auras,
Quodq; in principio coniunctum numine eodem
Pone Deum assiduè hærebat, iuxtaq; manebat:
Haud aliter malus ille Dei nunc fingere uerbum
Ausus erat quoddam, per quod se rector Olympi
Coetibus electis manifestum prodat, & illis
Verba bonus faciat, Quòdq; hoc non esset id **V nū**
Per se subsistens, **V E R B V M** Deus, autor & orbis,
Qui Patrem astiterat iuxta, præstóq; fuisset,
Instrumentum operum cunctorū in origine mundi,
Sed sonitum externum saltem, uerbū æthere cassum,
Hinc

Hinc erat, hinc illud, quod tota negatur ab ipso
DICTIO, SVBSISTENS, quæ sensu attingere suevit
Æternum, uerumq; Dei, coelesteq; numen,
Arius ut negat hanc, iunctusq; Sabellius ipsi,
Hanc tamen, hanc ipsam sancta exemplaria uocem
Seruant, & fundamen habet: Tamen impius erro
Flacius, hanc ipsam ferre, atq; admittere nescit,
Ne te nate Dei cogatur deinde fateri
Quòd sis ipse Dei uerum, & uegetabile V E R B V M,
Numine stans proprio, numen cum Patre cõæuum,
Insuper obtendit, quòd non satis omine claro,
Et quod sufficeret, patefactum in codice sacro est
Quod tu Christe D E I sis V E R B V M, ui propria stans,
Nec quenq; esse locū, quanq; ampla uolumina Vatū,
Quā tu Christe Dei V E R B V M uitale uoceris. (uero
Quid tamen hoc monstri est, Nisi quod pro numine
Non habet, & negat esse Deum te maxime Christe.
Hinc ergo exagitat Scripturæ ex fontibus hausta
Dicta, quibus docta diffinit uoce Melanthon
Qua ratione Patris V E R B V M tu Christe uoceris.
I N D E rudimentum sanum de nexibus unis
Naturæ geminæ, quas non confundit in unum,
Affirmans unam personam ex germine utroq;
E medio tollunt, penitusq; elidere certant
Audax, fronte carens, reprobū genus, agmina Flacii,
Et noua, inaudita, & monstros adoperta nefandis
Contra scita patrum commenta nocentia fingunt,
Eutythis in sensum peruerso numine lapsi,
Et cum Nestorio documenta insana fouentes,
Quorum

Quorum monstra simul miscent, & somnia in unum
Conflant, egregij artifices, scelerumq; magistri.

QVIN etiam has spargunt uoces, mirabile dictu,
Nos homines ortum trahere, atq; acquirere formam
A læuo genio, cuius uiuum instar in omnes
Imprimitur, cuius figmentum simus, opusq;
Et quòd dira lues non sit corruptio saltem
Materiae nostræ, quam rerum condidit author,
Sed res, materies ipsa, & substantia uiua:
(Edidit hunc Manes scelerata mente furorem.)
Iusticiamq; hominis fingunt ratione sinistra
Quòd noua sit quædam confecta creatio mentis,
In qua iusticia uiolens impressio menti
Ingruat, & nouitas quædam, atq; infusa repente
Gratia pectoribus, uacuos uelut humor lacchi
Fusus in urceolos uenit, & liquoribus implet.
Cui tamen obnitens hostili more resistat
Mens inuita, furens contrà, auersata magistrum.
Quæ trunco similis, sine lucta, atq; æthere cassa
Artificem patitur, cruda, atq; ignara moueri,
Nec prona annitens, sed & obluctata salutì.

Expectare uolunt afflatus numine ab ipso,
Raptibus his inhiare iubent palantia corda,
Et momenta docent incerta, ignotaq; ferri
In melius uersæ mentis de labe priore,
Atq; his officium uerbi tolluntq;, premuntq;.
Doctrinamq; abolent quòd sint cõmunia ad omnes
Edita promissa, Et penitus solatia ab ægris
Mentibus auellunt, & spes, & uota, sinuntq;

C

Ambis

Ambiguus pendere animis, fractosq; dolore
Tandem conijciunt in certa pericula lethi.

Abducunt homines patefacto à lumine Verbi
Ad quædam concepta intus, tacitosq; recessus
Mentis, & in numeros redigunt discrimine certo
Secretos quosdam cœli quibus annuit axem
Omnipotens, secumq; Dei de mente uolunt
Expertes uerbi ductus, lucisq; reclusæ.

Electosq; negant diuina Lege teneri,
Nec fidas animas obstringi ut debita Legis
Præstent officia, & sese componere ad illam
Assuescant faciles, uitæq; imitentur in ausis.

Omnem animi uerò motum, rectum ué malumq;
Seu pugnet cum lege Dei, cum mente Fideq;
Seu conformis eat, Tamen hunc existere motum
Flaminis instinctu quodam, stimulisq; sacratis,

Cumq; luē admittant homines, licet ipsa reclamee
Conscia mens, testisq; tuo sub pectore uiuat:
Nusq; amissa tamen stet cœli gratia, & unâ
Recta Fides, Flatusq; sacer: pariterq; morentur
Propositumq; tenax scelerum, & fiducia Christi.

His & plura suo peruerso numine spargunt
Assiduè, & uerbis scelerata calumnia amaris
Doctrinam insequitur, magna quam mole laborum
Egregiusq; animi Lutherus, & arte Melanthon
Insignis multa uix cœno euoluit, & umbris. (lippi,

NAM quia te aduersum docti stant scripta Phi
Frenum Flacce tuis furijs, & tristibus ausis:
Excutere hæc oculis, penitusq; abolere laboras,

Telaq;

Telaq̄ in hunc Vnum torques tua, spicula in unum
Tendis, ut ad metam, solùm hunc euertere, & armis
Oppugnare paras, semper contrarius illi.

SED si quando tuis seruire furoribus optas
Lutherum eloquio præstantem, & flumine linguæ,
Floribus ornantem sua sancta reperta uenustis:
Mox tua detorquet uiolentia Flacce, tuisq̄
Applicat inuentis, haud quicquam tale putantem.

Verū, ubi stat dictis contra, & latus haurit apertū
Ense tibi: hunc contra resilis, & surgis ad ictum,
Abijciens commenta uiri, quibus allinis atrum
Transuerso calamo signum, & fœdo ore profaris
Cui sit uicta situ, ueriq̄ effœta senectus,
Parce pium scelerare uirum, nec nomine sancto
Prætexas culpam, & tua sordida crimina Flaci.

SED quibus aut formis, aut qua uiua arte colorū,
Te te Vertumnum, uario te Prothea uultu
Expressum dedero, cum Stellio, & aduena, & erro
Parte tibi constes nulla, nec sede moreris
Defixus, stabilisq̄ loco: Mens errat, & umbras
Captat, & à recto abducit miserabile uulgus
Delusum fatuis uelut ignibus, unde reuerti,
Et reuocare gradum, labor est, atq̄ arte magistra
Maius opus: Pauci quibus est prudentia cœli
Retrò egère pedem pedicis, Tot complicat orbes,
Tot sinuat tortus, tot curua uolumina neçtit,
Et tot in anfractus agit, & tot cæca uiarum,
Scilicet argenti tremula sub imagine uiui
Omnia percurris latè loca, nescius usquam

Affigi, sed in igne fugax, in rebus acerbis,
Tantum inhians opibus, populari accommodus auræ,
Omnia perlimilis coruo, quem Nachore cretus
Exploratum undas caueis emisit in auras.

Hic ego te teneo certè, nisi fallor, & istud
Adductum placet exemplum, tuaque ausa figurat.

Ille uagans montes, atque alta cacumina iuxta,
Circum aulas, circum praelustria tecta potentum,
Ingluuiem expleuit liquefacta carne ferarum,
Nec reuolauit enim, seseque recepit ad arcam,
Arcam quæ turbam Sacri, & Christi agmen adūbrat.
Huic color ater inest, uox fracta, unguisque recurui,
Et rostro informi proiecta cadauera carpens
Visceribus miserorum, & sanguine uescitur atro.

Tu rostrum horrifonum, per quod mendacia Serpens
Eloquitur, plenusque doli, plenusque ueneno es,
Quicquid habent telorum armamentaria Ditis,
Cuncta tibi hamatae resident in acumine linguae,
Nil spirans nisi caedem, & tristia monstra sacrorum,
Quo Sathanæ proles Elimas, quo more Cainus
Ille furit, laeuoque agitatus numine Saules,
Nam tibi in opposito fulsit Mars corpore Lunæ
Cum tu pullus edax infami exclusus ab ouo es.
Tuque Dei Nati extenuans foedissime numen
Dicta paras contra: Nec tantum turba Sophorum
Religione sacra fundamenta prima negantum
Concepere odij, & furij arserunt nefandis
In te Nate Dei, Quantum Arius ille, Samique
Nomen habens, & tu pestis Seruete piorum,

Olim

Olim intrā caueam Nohæ, mox inde uolantes,
Qualis Pegnesi uolitans Osiander ab urbe
Balthica stagna subit prædator coruus, Et horum
Succedens operi felix imitator, & hæres
Flacius à furijs inflatus, cuius ab ore,
Inferiore suo ceu gutture, foeda per orbem
Excrementa uomit impurus Spiritus Orci.

Extulit hinc malus ille pedem, Sed originis huius
Non erat; Et ludo coruus nutritus in isto,
Coruus erat, cedensq; sua statione uolauit
In diuersa fuga, nec amabat deinde regressum,
Impatiens freni, simulator, litis amator,
Prætexitq; suam Lutheri nomine culpam,
Fax odijs, tuba bellorum, contagia uulgi,
Pestis acerba, lutum, labes, infamia secli,
Monstrosus foetus, serpens per uiscera cancer,
Salsa lues, taboq; fluens, saniesq;, cruorq;
Luridus, obscœnus, liquefactum, & putre cadauer,
Mancipium furiarum, atq; execrabile pondus
Quod refugit tellus, aër non accipit, æquor
Eijcit, inuitus Sol aspicit, innuba Luna
Sparsa pudore genas maculas contraxit ab illo
Dum noctu uolat, & gaudet cæca auius umbra,
Ceu nocet aspectu Basiliscus; Et ægra cruentis
Fluxibus inducit speculis deformia puncta.

Felix qui terræ prudentes abdidit aures,
Frigida ceu Serpens magicum auersata susurrum,
Aut etiam cæra occlusit, uelut alter Vlysses,
Subdola ne Siren ne uortice mergat aquarum

C iij

Sedus

Seductos recti de tramite: Prona ruina est,
Et facilis iactura animæ, quæ fortè recepit
Confusum Flaciū cantum, atq; incondita dicta,
Nam tandem inuasit stupor, & malè prouida corda
Duxit in abruptum, donec turbata, feroces
Induerent animos, & crudi cuncta uocarent
In dubium, & tristes urgerent undiq; curæ
Ecquæ religio rata? Quæ sententia Verbi? (mnes,
Cui potior sit habenda fides, Quæue irrita, An o.
Aut prorsus pia fama Dei sit terror inanis,
Quo freno rabidæ mentes mitescere discant,
Atq; humiles data iussa sequi, & iuga ferre cōactæ,
Hic finis Flaciū scriptorum, Hæc fata sequuntur
Illusas animas monstro, textisq; dolosis. (uus

Hei fugite ô miseri, fugite hunc, Ferus omnia cor
Infausto clangore replet loca, & ore cruento
Luce genas spoliat, uimq; infert æthere cassis,
Infamiq; sedens tigno, & caua colla reducens
Carnificis uelut ædituus, dat gutture crasso
Ferales sonitus, atq; illætabile carmen.

Nec uesci licitum est, nec sanctæ imponier aræ
Lege Dei: Neq; enim coruis locus inter Olores,
Nulli fas falso Doctōri insistere templum,
Eijcite, eijcite, atq; adytis remouete sacratis
Immanem uolucrum rostro qui raptat & ungue,
Ac tumulo insultans inquirat in ossa Philippi
Labe pios manes temerans, & melle referta
Cœlesti folia, & gratum spirantia amomum
Scripta uiri excutere, atq; oculis inhibere legentum

Appa

Apparat artificis scelus: O cohibete furorem,
Nec super æthereas errare licentius auras
Prodigiale malum sinite: Aut incerta feretur
Relligio, & secura Dei regnabit Erynnis,
Qua cum sanguineum quatiet Bellona flagellum,
Et mare miscebit terræ, cœlumq̃ profundo,
Donec paulatim ui uicta, & mole fatiscens
Ipsa sua, externæ pateat Germania genti
Præda, nec incurfus arcere, & fida tueri
Tecta sua, & sobolem ualeat iam uiribus haustis,
Ni properè medicina malo quærat, & acres
Extendant curas ueniens in tempus, & una
Mente Duces, patriæ incumbant fulcire ruinam.
Hoc agite, hoc totis Proceres incumbite neruis,
Posthabitis leuibus curis, & inanibus ausis,
Ferte oculos contra, & mentem fata impia tangant,
Dum pia fata sinunt, iam iam decet, ite Regentes,
Consulte in medium, & lapsis succurrite rebus,
Ferte citi hoc auferte malum, seruate nepotes,
Vos ipsos, uestraq̃ domos, decora alta parentum.

Sed tu sancte Pater fremitus, & inania rides
Murmura coruorum, nocturnarumq̃ uolucrum,
Sanguineaq̃ Stryges, Meropesq̃, vlulaq̃ gemetes,
Quiq̃ Deæ Noctis cristatus cæditur ales,
Quiq̃ rotat collum ritu uertiginis lynx.
Tot noctes uigilatae, & tot merita alma dierum
Æternis famæ monumentis infita florent.

O si nunc liceat præsentem cernere coetu
In medio, & doctas fundentem ex ore loquelas,

Attica

Attica mella, Deum nectar, nimbosque rosarum,
 Damnantem spinas, & callida furta notantem,
 Soluentem nodos, obiectaque texta Sophorum
 Arte extricantem dextra, genioque sagaci,
 Quantis confoderet telis, quam fortibus armis,
 Quam doctis dictis tua monstra, & crimina Flaci,
 Vimque Ducum infernam, caedes per Gallica regna,
 Per sola Belgarum cohiberet arundine pennae.
 Quam multas animas, queis iam sua fata parabat
 Quaesitor Fidei Bauarum regnator in oris,
 Instanti eripuit letho, retuditque libello,
 Herculeae claua, conantem plurima frustra?
 Et quoniam arma Ducum cessant inhibere furorem
 Marrani Accipitris, qui terram hanc territat armis,
 Et nusquam arma Duces tendunt opponere contra
 Obliti decorisque sui, sociumque salutis:
 Hic uir, hic obijceret calamum, premeretque cruentas
 Latronis uires conducti a Praesule Romae,
 Non timidus uitam ipse suam profundere letho
 Quem non arma Papae, nec fulmina dira, grauesque
 Compressere minae, & gelidum incussere timorem:
 Ibat enim contra, uel si praestasset Achillem,
 Et trifidam gemmis uittam, peruersaque scita
 Supposuit pedibus, Decore, ac uita exiit ipsum,
 Qualiter alati premeret cum terga caballi
 Bellerophon flammam reuoluentem ex ore Chimerae
 Strauit humi, cui tres animae, triaque ora ferarum.

Sed nunc non calamis opus, armis uincitur hostis,
 Nos calamum, gerite arma Duces, queis bella gerenda,

vos... Vos
 89-4

Vos gladio, sed nos precibus pugnemus in hostem,
Sic sic auratis ueniet uictoria pennis,
Inter uota manus adhibete, negocia cedent. Cescent,

SANCTA anima, ô tibi nunc quàm molliter ossa quis
Dum genero fata uirgo tuo, qui te arte Magistrum,
Qui uirtute refert, quem fama ad sidera tollit
Doctorum florem, lumen, stellamq; salubrem
Humano generi, formatoremq; iuuentæ,
Dum genero fata uirgo tuo, tua cura, tuum Cor,
Virginei flos ANNA chori, quondã ANNA senectæ
Sola tuæ requies, sanguis tuus, aurea lecti
Vincula inuit, digna ipsa uiro, uir dignus & ipsa,
Quem Themis edocuit sanctarum oracula Legum.

Et nunc iste quidem thalami celeberrimus actus
Faustus in hoc ipsum fausto cadit omine tempus,
Quo patri exequimur solennes ordine pompas,
Virtutesq; uiri canimus, Quod semper acerbum
Semper honoratum duplici iam nomine habebo.

O manes sentite pñ, sentite beati
O cineres neptis tædas, & sancta diei
Gaudia: Terra rosas hodiè tibi docte Melanthon
Fundat, & æternum tibi Ver iam spiret in urna,
Nec grauis incumbens lapis urgeat ossa, nec ullus
Tristè canat Cuculus, semperq; molesta quieti
Turba tuæ, galli obstreperi, obscœnæq; uolucres,
Et corui in tignis infamibus oua fouentes,
Noctuaq; hinc omnis, sacra est hæc urna, faceffat,
Sed regina auium præstans PHILOMELA canendo
Æternam cineri requiem, lucemq; perennem

D Occinat

Occinat huic animæ per cārmina læta, Tuasq̃
Si taceant homines laudes, si obliuia tanta
Concepere, Piæ uolucres tua facta loquentur.
Est in eis pietas quædam, est affectio gratæ
Mentis, & in caros reuerentia sancta Parentes,
Candida qualis auis nigris inimica colubris,
Dilectæ & Thetidi Halcyones, & Daulias ales
Deflet Itym, Tum quæ uolitant ad Memnonis urnā,
Et quæ prima auium, natoq̃ antiquior orbe
Fingitur, in cerebro gestat Cassita parentem,
Cum nusq̃ tumulto locus, Hinc ea uertice crista est:
Et sic albus olor prædulci funera cantu
Prosequitur, sancto uitam cum carmine finit,
Vatis imago piij Christum ipsa in morte sonantis.
At niger implumes immiti pectore pullos
Coruus in arua uolans aliena, atq̃ auis errans
Negligit, orantes miserandum, atq̃ omniū egenos
Impius in se ipsum gelido cum corde relinquit.
Et Cuculus matrem, matrē ipsam in uiscera mergit,
Illum quæ furto suppositum eduxit in auras,
Et proprijs natis parca, illi contulit uni
Degeneri, atq̃ auido indulgens quod uita requirit.
Ergo auium genus hoc immite, immane, cruentum,
Aut furcas colit assidue, aut arua ossibus alba,
Quâ liquefacta lue nudantur uiscera & artus,
Addictum furcis genus, immundisq̃ latebris.
SALVE sancte Pater, magne, & diuine Melanthō,
Nam certè diuinus eras, qui commoda uitæ
Tanta dabas generi humano, miracula tanta

Edi

Edideras penna, quanta Amphytrione creatus
Indomita claua, cithara Rhodopeius Orpheus.
O quanta, & quæ morte tua sunt munera rapta
Cum terris ereptus eras, cæloq̄ ferebas
Vnde animã abstuleras, linquens resolubile corpus.
SEd nil morte tibi subtractum est, Omnia nobis
Morte tua subtracta, Quies, moderatio, candor,
Integritas, doctrina, fides, prudentia rerum,
Quæ circum tua busta uolant, & acerbà gementes
Mente dolent, tanto nobis concurrere motu,
Quos una decuit nobiscum in pace manere,
Et socias afferre manus contra agmina Papæ.
Hi nunc bella gerunt cum Dijs, & simplice Vero,
Totq̄ uirum strages, sacraq̄ execranda per aras
Dictis, & factis firmant. Tu ne qua uideres
Tristia, matura clausisti lumina morte,
Felix morte tua: Nobis mala plurima uitæ
Euoluenda parat furum impius ille manipulus,
Gens quæ nondum odijs etiam exaturata quiescet,
Donec in arma Duces conmittat, & arma iuuentus
Arma fremat, calidoq̄ respergat sanguine palmas.
O cohibete iras, & in ipsum uertite Papam
Si quid in arte boni, & sanæ quid mentis habetis.
Viuant & ualeant scripta, aurea scripta Philippi,
Queis nihil his terris melius, nec sanctius unquam
Numina concessere Deum, Nec quælibet ætas,
Quæuis terra feret similem uel parem uel Philippo,
Non, si Caucasea liber de rupe Prometheus
Ignem de cælo furetur, & arte sagaci

D ij

Ex

Ex meliore luto fingat mortalia secla.

SED Tu, truncus eris, nodosus, inutile lignum,
Quod non docta manus Phidiæ, nec Mentoris ulla
Sculpet in effigiem, Non, si te pessime Flaci
Artifici torno cælare, & radere tentet
Obstipum caput, & cuneis perfindere adactis,
Perterebrare etiam, pertundere, perq̃ forare,
Materiemq̃ dolare, decusq̃ inducere formæ.

Qui sis, scripta tibi monstrant tua, putida scripta,
Charta tribus digna Antyciris, & putribus ouis,
Scombris, Corycîq̃ croci, piperisq̃ cucullus.
Et sceleratè audes tu Cedro digna Philippi
Sic premere, & tua foeda uolumina tollere contrà ?
Carpite, ferte nothi, lacerate, excindite passim,
Eruite, inq̃ uicem rapite, atq̃ explodite in auras
Serpentum spolia illa, citis ludibria uentis
Illyrici commenta, nucisq̃ putamen inane.

SED uos uiuite scripta uiri, & per docta uolate
Ora uirum, & nostris estote nepotibus olim
Lux tenebris, filum Labyrinthis, norma uaganti,
In dubijsq̃ Sibylla, & Pallas egentibus artem,
Socraticæ chartæ rebus, Suadelaq̃ uerbis.

OMNIS uox iuuenum, percussa q̃ uocis imago
Mecum iteret, Diuine Melanthon, magne Melanthon
Supremū quo te alloquimur nūc accipe, salue (thon,
Atq̃ uale, Diuine Melanthon, magne Melanthon,

FINIS.

19. 04. 03 A

nc

X 2207048



B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

5, 6



Jo. Majoris
rentalia anniversaria Ph. Melanthonis
1569
c. effigie.

(21)

Handwritten text, possibly a signature or date, partially obscured by a tear in the paper.

